

รวมเรื่องสั้นรางวัลซีไรต์ลาว ปี 2554

กระดูกอเมริกัน

บุณทะนอง ชมไชพน

นักเขียนซีไรต์ลาว
ศิลปินดีเด่นแห่งชาติลาว
2011 / 2554

ฉบับปรับปรุงใหม่
NEW EDITION

AMERICAN BONES

จินตริย์

นักแปลดีเด่น รางวัลสุรินทราชา ปี 2554
แปล

ISBN 978-616-7552-05-7

รวมเรื่องสั้น กระดุกอเมริกัน
เขียน บุนทะนอง ชมไชน
แปล จินตรัย
ที่ปรึกษา วินัย ชาติอนันต์, ทิชากร ชาติอนันต์,
มาร์แชล บาร์งส์, เวียง-วชิระ บัวสนธ์

ฝ่ายกฎหมาย อธิราช จิตเลขา
บรรณาธิการบริหาร เรื่องกิตติ รักกาญจน์
บรรณาธิการ ศิริวรรณ แก้วกาญจน์
บรรณาธิการผู้ช่วย สุมาตร ภูลายยาว
พิสูจน์อักษร ไอลักษณ์ อุปรานนท์
รูปเล่ม ภิญโญ สวัสดิ์ศรี
ออกแบบปก รักเดินทาง
ภาพประกอบ โกสินทร์ ขาวงาม

พิมพ์ครั้งแรก กุมภาพันธ์ 2555
(ฉบับปรับปรุงใหม่)

12/295 หมู่บ้านรัฐติพร 2
ซอยรามคำแหง 120
ถนนสุขาภิบาล 3
แขวงสะพานสูง
เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 087 519 9150

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ภาพพิมพ์ โทรศัพท์ 02 433 0026-7
จัดจำหน่าย สายส่งศึกษา บริษัทเคล็ดไทย จำกัด
โทรศัพท์ 02 225 9536-40

ราคา 210 บาท

สำนักพิมพ์ มติชน - Inc

110 ซอยวิภาวดีรังสิต

จตุจักร กรุงเทพฯ 10710

PAJONPHAT
PUBLISHING
SOUTHEAST ASIA

กล่าวได้ว่าในบรรดาประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกับไทยเรานั้น ลาวเป็นประเทศเดียวที่มีรากทางวัฒนธรรมร่วมกันมายาวนานตั้งแต่ห้วงเวลาก่อนประวัติศาสตร์

ในฐานะหัวหน้าขบวนคนหนึ่งของนักเขียนลาว บุณฑะนอง ชมไชผนเองก็มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับนักเขียนไทยมายาวนาน ไม่ว่าการปฏิสัมพันธ์ในฐานะประวัติศาสตร์ส่วนตัว หรือปฏิสัมพันธ์ในฐานะตัวแทนของนักเขียนลาวร่วมสมัยคนแรกๆ ที่ส่งผลงานข้ามแม่น้ำโขงมาตีพิมพ์เผยแพร่ในประเทศไทย

แม้ชีวิตการเป็นนักเขียนของบุณฑะนอง ชมไชผน จะเริ่มต้นขึ้นในช่วงสุดท้ายของสงครามอินโดจีน ทว่าบริบททางประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจของลาวก็หล่อหลอมรินไหลอยู่ในชีวิตเขามาก่อนหน้านั้นแล้ว

แน่นอนเมื่อวันหนึ่งบุณฑะนอง ชมไชผนกระโจนตัวเองลงสู่โลกของการเขียน ตัวบทในงานเขียนของเขาย่อมคือผลผลิตของสังคมที่เขาสังกัดและหล่อหลอมเขามานั่นเอง

ไม่ว่าการเข้ามาของฝรั่งเศสในฐานะเจ้าอาณานิคม

กลางศตวรรษที่ 20 อุดม สีสุวรรณ หรือบรรจง
บรรเจิดศิลป์ เขียนบทความเรื่อง ดูวรรณคดีจากสังคม
ดูสังคมจากวรรณคดี เพื่อเปิดพื้นที่ความคิดใหม่ใน
โลกวรรณกรรม ต่อมาแนวคิดดังกล่าวสะท้อน
มายัง ดร.เจตนา นาควัชระ ผ่านทัศนะที่ว่า ถ้าเราไม่
รู้จักวรรณคดี...เราก็ไม่อาจที่จะรู้ลักษณะที่แท้จริงของ
สังคมได้ ทั้งนี้ก็เพราะวรรณคดีชี้ให้เห็นถึงสังคมทั้ง
ในส่วนกว้างและส่วนลึก วรรณคดีแสดงให้เห็นถึง
ชีวิตในมุมต่างๆ และในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะ
สกัดเอาแก่นแท้ของสังคมนั้นออกมาให้เห็นได้...

ณ วันนี้ ใครจะปฏิเสธบ้างว่า แนวคิดดังกล่าว
ยังคงส่งกระแสพลังกระพือกระเพื่อมอยู่ในโลก
วรรณกรรม...

โดยเฉพาะงานเขียนของ บุณฑะนอง ชมไชน
หัวขบวนคนหนึ่งของนักเขียนลาวร่วมสมัย

โดยเฉพาะงานวรรณกรรมจากประเทศลาว อัน
เป็นประเทศเพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดของเรา

เมื่อพูดถึงความใกล้ชิด ไทยกับลาวมิได้ใกล้
ชิดกันเพียงเพราะมีพรมแดนติดกันเท่านั้น หากเรา
ยังใกล้ชิดกันในเชิงวัฒนธรรม ขนบประเพณี วิถีชีวิต
และที่สำคัญคือภาษา

บรรณาธิการบันทึก

หลังจากกองเรือของลัทธิล่าอาณานิคมจากยุโรป
ไล่คลื่นลมมาถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษ
ที่ 19 ภูมิทัศน์ทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และ
วัฒนธรรมของภูมิภาคนี้ก็เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง
โดยเฉพาะในภาคพื้นทวีป

นับแต่นั้น महाกาพย์แห่งการกดขี่ข่มเหง และ
มหากาพย์แห่งการตอบโต้-ต่อต้านด้วยความรุนแรง
ในรูปของสงครามก็อุบัติขึ้น ทั้งสงครามกู่ชาติเพื่อ
ปลดปล่อยประเทศออกจากระบอบอาณานิคม ทั้ง
สงครามตอบโต้การเข้ามาแทรกแซงทางการเมือง
ของสหรัฐอเมริกาในภูมิภาคอินโดจีน จนนำไปสู่
สงครามอุดมการณ์และเกิดการชนง่ากันเองของ
ผู้คนในชาติ

โดยเฉพาะในประเทศลาว...

“ความโดดเด่นของบทประพันธ์ส่องแสงให้เห็นการปฏิบัติ
แนวทางนโยบายสันติภาพ ธาตุแท้ของความเป็นลาว
สะท้อนให้เห็นผลร้ายของสงครามจากการทำลายล้าง
ทำให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์ต้องได้รับเคราะห์ร้ายล้มตาย
และบาดเจ็บเป็นผู้พิการในทุกวันนี้ และในอนาคต”

คณะกรรมการพิจารณาตัดสินรางวัลซีไรต์ลาว
ตัดสินให้เรื่องสั้น ‘กระดุกอเมริกัน’ ของ บุนทะนอง ชมไซผน
ได้รับรางวัลซีไรต์ลาว ประจำปี 2011

ไม่ว่าการแทรกแซงของอเมริกาในกลุ่มประเทศ
อินโดจีน จนก่อให้เกิดภาวะยุ่งเหยิง นำไปสู่สงคราม
กลางเมืองระหว่างขั้วอุดมการณ์ และเกิดการชนฆ่า
กันเองของผู้คนร่วมสัญชาติ-ชาติพันธุ์

ไม่ว่าห้วงเวลาหลังการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการ
ปกครองมาเป็นสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ กระทั่งถึง
ห้วงเวลาแห่งการเผชิญหน้าและการปรับตัวภายใต้
กระแสโลกาภิวัตน์ บริโภคนิยม และทุนนิยมข้าม
ชาติ...

กล่าวได้ว่า รวบรวมเรื่องสั้นคัดสรรชุด กระตุกอเมริ
กัน ของบุณฑะนองเล่มนี้คือการบันทึกประวัติศาสตร์
ลาวสมัยใหม่ ซึ่งหยั่งรากมากับเจ้าอาณานิคมจาก
ยุโรปในศตวรรษที่ 19 แตกหน่อต่อ ยอดผ่านการต่อสู้
ดิ้นรนจากการแทรกแซงและครอบงำทางการเมือง
ของอเมริกาช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ตลอดจน
การตอบโต้-ปรับตัวหลังการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการ
ปกครองของลาวเมื่อปีค.ศ.1975 ส่งผลให้คนลาว
จำนวนไม่น้อยอพยพหลบภัยไปอยู่ประเทศที่สามและ
อีกมากมายกลายเป็นแรงงานต่างด้าวของประเทศ
เพื่อนบ้าน...

ถึงกระนั้น บุณฑะนองก็ไม่ละเลยที่จะกล่าวถึง

ผลพวง ณ ห้วงเวลาปัจจุบันที่ประเทศลาวกำลังเปิด
ประตูต้อนรับทุนนิยมข้ามชาติ...

ที่กล่าวมานั้น ล้วนแล้วแต่เป็นการมอง กระจก
อเมริกัน ผ่านมอริเตอร์ มองวรรณคดีจากสังคม มอง
สังคมจากวรรณคดี ตามนิยามความหมายของอุดม
สี่สุวรรณ หรือบรรจง บรรเจิดศิลป์เพียงเท่านั้น แต่
งานวรรณกรรมประกอบด้วยมิติที่ลึกและกว้างกว่า
การเลือกมุ่งมองและให้ค่าเฉพาะบริบทดังกล่าวข้าง
ต้น

คำถามก็คือ ในการพินิจพิเคราะห์หรือให้ค่าต่อ
งานวรรณกรรมแต่ละชุดแต่ละครั้ง เราจะเลือกมอง
ผ่านมอริเตอร์แบบใด โดยไม่ตัดขาดการเชื่อมโยงต่อ
ความจริงที่แสดงตนอยู่ในตัวบทนั้นๆ

เช่นเดียวกับรวมเรื่องสั้นคัดสรรชุด กระจก
อเมริกันเล่มนี้ใครปรารถนาจะเลือกมุ่งมองหรือให้ค่า
ผ่านมอริเตอร์แบบใดก็ย่อมทำได้ตามแต่สะดวก

กระจกอเมริกัน คือรวมเรื่องสั้นที่คัดสรรมา
จากหลายแหล่งแห่งที่ทั้งจากรวมเรื่องสั้นเล่มอื่นๆของ
บุณฑระนงเอง ทั้งจากเรื่องที่ตีพิมพ์กระจาย
ตามหน้านิตยสารต่างๆ ในเวียงจันทน์ ประเทศลาว

ทั้งจากเรื่องที่ตีพิมพ์ครั้งแรกตามหน้านิตยสารใน
กรุงเทพฯ ประเทศไทยของเรา

ที่สำคัญก็คือ เรื่องสั้นที่ชื่อ กระดุกอเมริกัน นั้น
รวมอยู่ในรวมเรื่องสั้นชุด ปล่อยนก ฉบับสองภาษา
(ลาว-อังกฤษ) ที่พิมพ์ในเวียงจันทน์เมื่อเดือนกันยายน
ปีค.ศ.2011 และเรื่องสั้นเรื่องนี้เองที่ขุนทะเลนอง ชมไช
ฝน ถูกพิจารณาจากคณะกรรมการตัดสินให้ได้รับ
รางวัลซีไรต์ ประจำปี ค.ศ.2011 ของประเทศลาว

กล่าวโดยสรุปก็คือ กระดุกอเมริกันเล่มนี้ เป็น
งานเขียนคัดสรรที่กำเนิดขึ้นในห้วงเวลายาวนานเกือบ
4 ทศวรรษ นับแต่ประเทศลาวเกิดการปฏิวัติเปลี่ยนแปลง
การปกครอง กระทั่งถึงปัจจุบัน เป็นห้วงเวลา
ที่ขุนทะเลนองเพ่งมองตนเองผ่านความเป็นลาว ใน
ฐานะที่ลาวคือหนึ่งในประเทศสมาชิกสมาคมเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้

และแน่นอน ในฐานะที่ขุนทะเลนอง ชมไชฝน
เองก็คือหนึ่งในพลเมืองของภูมิภาคนี้.

ศิริวร แก้วกาญจน์

31 มกราคม 2555

ลาดพร้าว | กรุงเทพมหานคร

บันทึกผู้แปล

เมื่อคุณอยากรู้ว่าผู้ป่วยมีไข้หรือไม่ เพียงคุณใช้ปรอทหรือเทอร์โมมิเตอร์ไปสอดรักแร้หรืออมใต้ลิ้นสักประเดี้ยวเดียว เราก็สามารถบอกได้ว่าเขามีไข้หรือไม่ แต่ถ้าคุณอยากทราบสถานการณ์บ้านเมืองและสังคมสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวว่าน่าไว้วางใจเพียงใด หรือกำลังเป็นไปอย่างไร คุณจะหาปรอทใดมาวัด อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ลาวหรือติดตามจากโทรทัศน์ลาว?

แต่สำหรับข้าพเจ้า หากได้พูดคุยหรือได้อ่านงานเขียนของบุณทะนอง ชมไชพนแล้วสามารถรับรู้ความตื่นลึกลับบางอย่างของสถานการณ์เมืองลาวอย่างแจ่มแจ้งตลอด เข้าใจคนลาวลึกลงจากพื้นผิว จนถึงจิตวิญญาณ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมักเปรียบเทียบเปรย

บุณฑะนอง หรือสหายไฟว่า เขาคือ ‘ปรอทเมืองลาว!’

ตลอดฝนแล้งหนาวกว่าสี่ทศวรรษ ซึ่งเป็นเวลาไม่น้อยเลยสำหรับเราทุกคน เขาบอกว่าถูกความไม่เป็นที่นิยมของ ‘ปากกา’ มาให้เขาถือเป็นอาวุธจนกระทั่งได้ประกาศตนว่า ‘มีน้ำหมึกคือเลือด มีเสรีภาพคือลมหายใจ’

อาวุธที่บุณฑะนอง ชมไชพนมีอันทรงประสิทธิภาพและเปี่ยมพลังมากที่สุดก็คือ ‘อำนาจแห่งวรรณกรรม’ โดยเฉพาะ ‘เรื่องสั้น’ แม้มันเป็นงานเขียนซึ่งมีผลพวงจริตมาจากฝรั่งเศสตะวันตก แต่อุษาคเนย์เราก็รู้มรรยารากลึกแห่งเรื่องเล่าและตำนานอย่างไม่มีใคร เป็นมรดกอันอันอุดมได้ต่อยอดทอดเถาเป็นเราเอง เปล่ง ‘นิทานยุคใหม่’ นี้ คลี่คมศาสดา...

ในตระกูลของเขาไม่มีใครเลยที่ชอบอ่านและฝึกฝนในการประพันธ์ ถ้ามองว่าเขามีต้นทุนการอ่านวรรณกรรมนี้มาจากใคร?... เขาเผยว่า แน่นอน พ่อมีส่วนสนับสนุนส่งเสริมให้เล่าเรียนเต็มที่ให้ตลอดเวลา โอกาส และเงินทอง ในโรงเรียนที่ดีที่สุดเวลานั้น ทั้งชั้นประถมและมัธยมศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยในช่วงปี 1960-1971 เขามีพื้นฐานการอ่านวรรณกรรม

มาจากการศึกษาในระบบฝรั่งเศสที่ส่งเสริมเรื่องการอ่านอย่างเป็นระบบและหลากหลายพอสมควร จนกลายเป็นนักอ่านตัวยง และอยากสะสมหนังสือวรรณกรรมดีๆ ไว้ในตู้ที่บ้าน แม้แต่ 'เหยื่ออธรรม' วรรณกรรมคลาสสิกของฝรั่งเศสเขาก็ได้อ่านตั้งแต่เรียนมัธยม นี่คือส่วนดีสิ่งเดียวที่เขาออกปากชมเซยเจ้าอาณานิคม!

การคัดสรรเรื่องสั้น 'กระดุกอเมริกัน' ของบุณฑะนอง ชมไชพน ฉบับปรับปรุงครั้งใหม่ นี้ เป็นการประสานพลังทั้งสามส่วนได้ลงตัวที่สุดทั้งบรรณาธิการสำนักพิมพ์ คุณศิริวรรณ แก้วกาญจน์ นักเขียน คุณบุณฑะนอง ชมไชพน และผู้แปล จินตริย์ เพื่อจะได้เรื่องสั้นชุดที่มีเอกภาพครอบคลุมความคิดทั้งมวลของผู้เขียนควบคู่กับประวัติศาสตร์ลาวตลอดกว่าสี่สิบปีที่เขา มี 'ปากกา' เป็นอาวุธ สามารถศึกษาพัฒนาการของนักเขียนคนหนึ่งของประเทศโลกที่สามแห่งอุษาคเนย์นี้ เริ่มจากเรื่อง เพื่อนเก่า (1978)... จนถึง... ลูกสาวคนสุดท้าย (2010) จำนวนสิบเก้าเรื่อง เป็นระยะเวลาสร้างงานรวมสามสิบสองปี แต่โดยความคิดเนื้อหาสาระในนั้น ไม่อาจบ่งชี้ระยะเวลาแน่นอน อาจจะรวมอดีต ปัจจุบัน และอนาคตทั้ง

มวลงของมนุษยชาติก็เป็นได้

อย่างร็ก็ตาม จำนวนลึบเร่องของการพิมพ์ใน พากษรภาษาไทยคร้งแรก ปี 1991 (2534) นั้นก็ย้ง คงเหลือเก้าเร่องซึ่งขอให้เครดิทแก่คุณขจรฤทธิรักษา เจ้าของสำนักพิมพ์บ้านหนังสือทั้งเป็นบรรณาธิการ คัดสรร ได้แก่เร่อง เพื่อนเก้า ปล่อยนง กระดุกอเมริกัน ที่นี่ชายหีบและโลงศพ ของแกลัม กระดาษชำระ ของใหม่ นักโทษ และเล่นชายของ (คัดเร่อง 'ความ ตาย ราคา 400 กีบ' ออก) ในการพิมพ์คร้งใหม่นี้ ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงแปลสำนวนใหม่ทั้งหมดให้เป็น โวหารไทยมากย้งขึ้น ทั้งได้ร่วมคัดสรรเร่องสั้นของ เขามาแปลเพิ่มเติมอีกจำนวนลึบเร่อง เพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ดังกล่าว อันจะทำให้เพื่อนนักอ่าน ชาวไทยได้กำไรและทั้งย้งประโยชน์มากย้งขึ้นเป็น สำคัญ ได้แก่เร่อง มนุษย์เอ๋ย! ข้าผู้น้อยขอหายใจด้วย นะ ร้านเหล้าข้างป่าช้า วิเวกและสันโดษ แร้งชรา กับดาบสนุ่ม ไทกระดุก ในอ้อมกอดของความมืด สายลมไร้ทิศทาง ความบิดเบี้ยวของบางสิ่งบางอย่าง ท้องนาพิศวาส และลูกสาวคนสุดท้อง อีกประการ หนึ่งเพื่อให้เพื่อนนักอ่านชาวไทยได้มีข้อสังเกตเสริม การอ่านอย่างทำทายและน่าสนใจขึ้นอีก ข้าพเจ้า

ขออนุญาตแนะนำร่องโดยอิงเหตุการณ์ยุคสมัยอัน
เกี่ยวข้องกับผู้เขียนและประวัติศาสตร์ลาวเข้ามาด้วย
ดังนี้

เรื่องสั้นสมัยสร้างชาติลาวใหม่ในยุคสงคราม
เย็น ปี 1975-1986 มีสองเรื่อง คือ เพื่อนเก่า และ ปล่อย
นก ผู้เขียนบอกว่าช่วงนี้ จะต้องไม่เผยแพร่ให้อ่านให้
ฝ่ายตรงข้ามได้รู้ระแคะระคาย ความจริงเขามีเรื่องสั้น
ในสมัยนี้มากมาย แต่ขอคัดสรรเป็นตัวแทนเพียง
สองเรื่องเท่านั้น

เรื่องสั้นสมัยเปิดไซในจินตนาการใหม่อันเป็น
ผลพวงมาจากเปเรสทรอยก้าของลูกพีสหภาพโซเวียต
ปี 1987-1998 มีทั้งหมดสิบเรื่อง เป็นช่วงที่เลือกมา
มากที่สุด เพราะมีเหตุการณ์แทรกซ้อนอย่างน่าสนใจ
เป็นช่วงที่เรื่องสั้นของเขามีพลังและสะท้อนปัญหา
บางอย่างทำทนายที่สุด ขอแยกอธิบายปลีกย่อย ดังนี้

เมื่อลาวเปิดประเทศใหม่ๆ พร้อมอนุญาตให้
สหรัฐอเมริกาค้นหาซากกระดูกทหารอเมริกันใต้
ประมาณเดือนมีนาคม 1988 เดือนถัดมาเขาเขียน
เรื่อง 'กระดูกอเมริกัน' และได้เผยแพร่ครั้งแรกในรวม
เรื่องสั้นกับเพื่อนๆ ชุด 'แรงใจ' สิงหาคม 1988 และ
ขุนทะเลนองได้นำเรื่อง 'กระดูกอเมริกัน' มารวมไว้ใน

ชุด 'ปล่อยนก' จนได้รับการคัดเลือกให้ได้รับรางวัล
ซีไรต์ ประจำปี 2011 (เขาบอกว่าคณะกรรมการกอง
เซ็นเซอร์ของลาวยืนยันให้ใช้คำว่า 'กระดุกอเมริกา'
ไม่ใช่ 'กระดุกอเมริกัน') จากนั้นเขาก็เขียนเรื่อง *ที่นี่*
ชายหีบและโลงศพ (ตีพิมพ์ในไทยแต่ยังไม่ได้ตีพิมพ์
ในลาว) และ *มนุษย์เอ๋ย!* *ข้าผู้น้อยขอหายใจด้วยนะ*
ต่อมาเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญในชีวิต
ของบุนทะนอง เป็นช่วงที่เขาวิพากษ์วิจารณ์การ
ทำงานของพนักงานรัฐอย่างดุเดือดตามอุดมการณ์
ของสื่อสารมวลชน ในที่สุดวารสาร *ไวหนุ่ม* และหน่วย
งานของเขาก็ถูกสั่งปิด เขาตัดสินใจลาออกจากพนักงาน
งานของรัฐเป็นนักเขียนอิสระ เขาถูกเซ็นเซอร์ผลงาน
ไม่ให้ตีพิมพ์จากอำนาจนำ ช่วงนี้คัดสรรมาเจ็ด เรื่อง
คือ *ของแกล้ม* *กระดากชำระ* *ของใหม่* *นักโทษ* (เรื่อง
นี้ยังไม่ได้ตีพิมพ์ในลาว) *เล่นชายของ* *ร้านเหล้าข้าง*
ป่าช้า และ *วิเวกและสันโดษ*

อีกช่วงเป็นช่วงเปิดกว้างครั้งที่สอง และเผชิญ
วิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง ปี 1999-2008 ในปี 1999
ลาวเปิดกว้างให้เป็นปีท่องเที่ยวลาวไม่จำกัดกลุ่มชน
และศาสนาอีกต่อไป แล้วแถมมาเจอวิกฤติต้มยำกุ้ง
เข้าอีกด้วย คัดสรรมาห้าเรื่อง คือ *แรงชรา*

กับดาบสนุ่ม ไหกระดุก ในอ้อมกอดของความมืด
สายลมไร้ทิศทาง และ ความบิดเบี้ยวของบางสิ่งบาง
อย่าง

สุดท้ายเป็นช่วงของการเปิดกว้างครั้งล่าสุด
พร้อมนโยบายปรองดองแห่งชาติ ปี 2009-ปัจจุบัน
คัดสรรมาสองเรื่องคือ ท้องนาพิศวาส และ ลูกสาว
คนสุดท้าย

สำหรับนัยยะในการตีความแห่งเนื้อหาสาระทั้ง
ในบริบทและซ่อนเร้น ขอเพื่อนนักอ่านมีอิสรภาพเต็ม
กำลัง

โดยส่วนตัว ข้าพเจ้าเชื่อว่า รวมเรื่องสั้นชุด 'กระ
ดุกอเมริกัน' เล่มนี้ เต็มเปี่ยมไปด้วยจิตวิญญาณแห่ง
ความเป็นลาว-อุษาคเนย์ หรือแม้กระทั่งจิตวิญญาณ
แห่งมวลมนุษยชาติ อยู่ที่ว่าใครจะครุ่นคิดใคร่ครวญ
ต่อมิตติดังกล่าวมากน้อยแค่ไหน

อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เป็นข้อบกพร่อง และ
ความผิดพลาดทั้งหมดทั้งมวลในบริบทของการแปล
'จินตรัย' ขอน้อมรับไว้อย่างดุขฎิ และพร้อมน้อมรับ
คำชี้แนะอันเปี่ยมคุณค่าจากทุกท่านเสมอ

ขอให้ท่านมีความสุขกับการอ่าน อันจักพร้อม
สถานสู่ประชาคมอุษาคเนย์อย่างภาคภูมิใจ.

คารวะ

จิตรัย

16 มกราคม 2555

บ้านกลางสวนมรดกทรายมูลปุระ | ยโสธร

จดหมาย

ถึงเพื่อนนักอ่านชาวไทย

เพื่อนนักอ่านที่ฮักแพง!

ความอยุติธรรมในสังคม ได้ต้อนข้าพเจ้าเข้าสู่มุมอับ
ของชีวิต... แล้วก็หยิบยื่นปากกามาให้ นับเนื่องจาก
เวลานั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้าก็มีปากกาเป็นอาวุธ
สำหรับต่อสู้ เพื่อผดุงคุณธรรม มนุษยธรรม และ
สิทธิเสรีภาพ **ตามจำขมาย**

สี่สิบแล้ง สี่สิบฝน บนเส้นทางวรรณกรรม
ที่ข้าพเจ้าเดินผ่านมา อาจจะยังไม่มีผลงานอันใดที่
โดดเด่นจนเป็นที่พึงพอใจของตน แต่ข้าพเจ้าหากได้
บำเพ็ญตนเป็นนักเขียนคนหนึ่งซึ่งมีน้ำหมึกคือเลือด
มีเสรีภาพคือลมหายใจ!

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างหนึ่งมาโดยตลอดคือ ไม่ว่า

สังคมใด ไม่ว่าจะยุคสมัยใด ย่อมมีจิตกรวาดภาพให้
คนตาบอดชม มีกวีอ่านกาศกมลอนให้คนหูหนวกฟัง
มีหมอลำขับกล่อมแทนคนใบ้สำหรับข้าพเจ้าเองแล้ว
ก็ชอบจะเขียนถึงความด้อยโอกาส ผู้ด้อยโอกาส โดย
ที่ผู้ด้อยโอกาสเหล่านั้นไม่มีโอกาสที่จะได้อ่านบทเขียน
ของข้าพเจ้าเลยก็มี

น้อยนักน้อยหนา ที่เส้นทางสายวรรณกรรมจะ
ถูกโรยไว้ด้วยกลีบกุหลาบ ส่วนมากแล้วมีแต่ขวาก
หนาม ความลำบากยากเข็ญนั่นแหละที่จะนั่งรอคอย
คนถือปากกาผ่านทาง ถึงอย่างนั้นก็ตาม บรรดา
นักประพันธ์หากตั้งปณิธานไว้อย่างแน่วแน่ที่จะเดิน
จนสุดเส้นทาง อาจมีบางคนล้มลงระหว่างทาง บาง
คนอาจเจอทางตัน และก็มีไม่น้อยที่เดินไปถึงฝัน

ดังเดียวกับดาวเหนือ ความฝันซึ่งทางเดินแก่ชีวิต
ทุกชีวิต มีสิทธิ์ที่จะฝัน นักประพันธ์แต่ละคนต่างก็มี
จุดหมายปลายทาง มีความฝันที่เป็นของตนเอง หัว
แครอตสามารถยั่วดวงตาของฟ้าให้เดินไปข้างหน้า
เช่นเดียวกับ ราววัล เกียรติยศ ชื่อเสียง สามารถ
เย้ายวนใจคนให้ทะเยอทะยานไปข้างหน้าปานม้าที่
โดนเหล็กสั้รรองเท้าโคบาลทิ่มแทงอย่างแรง ในฐานะ
นักเขียนเล็กๆ คนหนึ่ง ข้าพเจ้าทำทนายตัวเอง ทำทนาย

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປຶ້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ